

РЕШЕНИЕ

№ 7228

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3752** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.13, предявена чрез Адвокатско дружество Б. и Т.„, ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Т. П. Т. от САК против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221019001867-091-001/05.12.2019г., издаден от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор“Ревизии“, възложил ревизията и Т. Н. В. на длъжност-глинспектор по приходите/ ръководител на ревизията, изменен и частично потвърден с Решение № 296/21.02.2020г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“(ОДОП)-С. при Централно управление (ЦУ) на Националната агенция по приходите (НАП).

В жалбата се оспорва РА, в частта, в която е потвърден с Решение № 296/21.02. 2020г. на директора на Дирекция ОДОП-С., относно начислен ДДС, на основание чл. 86 от ЗДДС върху общата стойност на извършените вътреобщностни доставки/ ВОД/ от жалбоподателя към „Д. Р. С. М.І.К.Е“-Гърция и „Р. І. Е. М.“- Гърция в размер на 84 708,88 лева, ведно със съответните лихви.

Оспорват се правните изводи на ревизиращите органи за недоказаност на реално извършени ВОД, като се развиват подробни съображения, обосноваващи наличието на изискуемите документи по чл. 45, т.1 и т.2 от ППЗДДС, доказващи осъществяването на ВОД към посочените получатели. В жалбата се развиват подробни съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, с искане да се

отмени.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призван, се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата, с искане да се уважи по изложените в нея съображения и тези, развити в представени писмени бележки. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът-директор на Дирекция „ОДОП“, редовно призван, се представлява от процесуален представител юрк. А., която оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по съображения, изложени в решението на директора на Д„ОДОП“. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение върху общия размер на задължението-87 159.00 лева.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка с 2 бр. Приложения.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019001867-020-001 от 26.03.2019г., издадена и подписана с ел. подпис от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор“Ревизии“, възложил ревизията, с която е възложена ревизия на жалбоподателя по ДДС за периода от 01.02.2019г.- 28.02.2019г. ЗВР е връчена на ревизираното дружество по ел. път на 28.03.2019г. Със ЗИЗВР № Р-22221019001867-020-002/21.05.2019г. е изменена и допълнена ЗВР, като са включени два нови периода за ревизия по ДДС, за д.п. от 01.01.2019г. до 31.01.2019г. и д.п. от 01.03.2019г. до 30.04.2019г. ЗВР е изменена със ЗИЗВР № Р-22221019001867-020-003/26.06.2019г., изменена със ЗИЗВР №Р-22221019001867-020-004/24.07.2019г. относно срока на ревизията, като с последната ЗИЗВР срокът е определен до 28.08.2019г. Издадените ЗИЗВР са връчени на ревизираното дружество по ел. път. От приложената Заповед №РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С., се установява компетентността на възложителя на ревизията да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

В хода на ревизионното производство са извършени множество процесуални действия, описани подробно в РД, които не следва да бъдат преповтаряни от съда в настоящото решение. На основание чл. 37, ал.3 и чл. 53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221019001867-040-001/28.03.2019г., като първоначално определения 7-дн. срок за представянето им е продължен до 11.04.2019г. и в този срок ревизираното дружество е представило с писмо от 12.04.2019г. по опис писмени документи, справки и писмени обяснения относно изисканите обстоятелства.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на фирмите-контрагенти на жалбоподателя, както следва: [фирма]; К. Т.“ Е., ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК], резултатите от които са документирани в Протоколи за извършени проверки, описани в РД. Във връзка с установяване релевантните факти и обстоятелства относно възложената ревизия, ревизиращите органи са изискали представяне на информация от трети лица – търговски дружества, търговски банки, ГД“Гранична полиция“ при МВР, в Програма“Митници“, описани подробно в Ревизионния доклад.

На основание чл. 115 от ЗДДС е извършен преглед на счетоводната и търговската

документация на дружеството, резултатите от който са обективирани в Протокол № АА0861207/ 31.05.2019г. Извършена е проверка в базата данни на НАП в ПП“Митници“, модул “ПТРР-Пътни такси и разрешителни режими“- за регистрирани преминавания на съответните дати през ГКПП на Р България, на пътните превозни средства по представените от РЛ международни товарителници/СМР-та/ във връзка с твърдените от него ВОД към посочените търговски дружества в Гърция. Приложени са справки в табличен вид с установените данни. В хода на ревизионното производство е установено, че през ревизирия период дружеството не е декларирало извършени тристранни операции по смисъла на чл. 15 от ЗДДС или износ на стоки по смисъла на чл. 28 от закона, освободени доставки по смисъла на Глава четвърта от ЗДДС или такива, облагаеми със ставка 7/9 на сто. През ревизирия период дружеството е декларирало основна дейност – търговия на едро.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад/РД/ № Р-22221019001867-092-001/25.09.2019г., с който е направено предложение за установяване на задължение по ЗДДС в размер на 83 160,07лв. и лихви в размер на 4289,35 лв., общо в размер на 87 449,42лв. Срещу констатациите в РД, в срока по чл.117, ал.5 от ДОПК е подадено бланково възражение, като е заявено искане за удължаване срока за представяне на доказателства с един месец /л.383/, което искане е уважено и срокът за подаване на възражение е продължен до 17.11.2019г. В посочения срок не е депозирано възражение от ревизираното лице срещу РД.

Въз основа на РД в срока по чл.119, ал.2 от ДОПК е издаден РА № Р-22221019001867-091-001/ 05.12.2019г., с който са потвърдени констатациите в РД и са установени задължения – ДДС за довносяне в размер на 83 160,07лв. и съответните лихви в размер на 5 952,68лв към 05.12.2019г. РА е връчен по ел. път на РЛ, на 09.12.2019г./л.387/ от АП.

РА е обжалван в срока по чл. 152, ал.1 от ДОПК пред директора на Д“ОДОП“, който с Решение № 296/21.02.2020г. е отменил РА в частта, в която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 708,80лв., по фактури, издадени от [фирма] и е потвърден в частта за начислен ДДС за данъчни периоди м.01.2019г.; м. 02.2019г. и м.04.2019г. върху общата стойност на извършените от ревизираното лице ВОД към гръцките дружества Д. Р. С. М. и Р. I. Е. М. в общ размер на 84 708,91 лева.

В хода на ревизионното производство е установено, че през ревизирия периоди дружеството е декларирало извършване на вътреобщностни доставки /ВОД/ по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗДДС, за които не е начислен ДДС, на основание чл. 53, ал.1 от ЗДДС. Във връзка с тези доставки за м. 01/2019г.; м.02/2019г. и м.04/2019г. ревизираното дружество е издало общо седем инвойс фактури на гръцките дружества: Д. Р. С. М. и Р. I. Е. М.. Предмет на доставките са били тонер касети, бонбони, шоколад, бира, уиски, кафе и шоколадови изделия. Издадените фактури и приложените към тях документи са описани подробно в РД /стр.18-21/, който е неразделна част от оспорения РА.

Установено е, че гръцките дружества-получатели на ВОД са титуляри на сметки в български банки, съответно дружество Д. Р. С. М. е титуляр на сметка в Банка [фирма], с управител българският гражданин Й. И. Х., а дружество Р. I. Е. М. е титуляр на сметка в [фирма] с управител и представител българската гражданка И. С. М.. Установено е също така, че и двамата управители на гръцките дружества са упълномощили българския гражданин А. Н. Я. да се разпорежда по всякакъв начин със средствата по банковите сметки(л. 314, л.347 от АП)

С РА е прието, че ревизираното дружество не е доказало по безспорен начин, осъществяване на декларираните ВОД към гръцките дружества. Изводите на ревизиращите органи за липса на осъществени ВОД по процесните фактури са обосновани с констатираните непълноти и противоречия в съставените документи-СМР, фактури, потвърждения, както и издадените справки от ПП“Митници“, модул “ПТРР-Пътни такси и разрешителни режими“, за регистрирани преминавания на съответните дати през ГКПП на РБългария, на пътните превозни средства по представените от РЛ международни товарителници/СМР-та/ във връзка с твърдените от него ВОД към посочените търговски дружества в Гърция, както и, че управителите на гръцките дружества са български граждани и разплащанията по извършените доставки са извършени от банковите сметки на гръцките дружества, открити в търговски банки [фирма] за Д. Р. С. М. и Банка [фирма] за Р. І. Е. М., на територията на РБългария.

При тези основни съображения в оспорения РА и потвърждаващото го решение е прието, че РЛ не е осъществило процесните ВОД, при което върху данъчната основа на недоказаните ВОД органите по приходите са начислили ДДС, както следва: за м. 01.2019г. в размер на 33 015,80 лева; за м.02.2019г. в размер на 14 690,39 лева и за м. 04.2019г. в размер на 37 002,72 лева, общ размер на ДДС – 84 708,91лв. След извършено прихващане с АПВ № П-22221019031144-004-001/14.03.2019г. е прието, че възстановения данък ДДС в размер на 9 141,43 лв. е неправомерно възстановен и същият се дължи от РЛ. С ревизионният акт са установени задължения за довносяне в размер общо на 83160,07 лева и лихви за просрочие – 5952,68 лева, в която част РА, потвърден с Решение № 296/21.02.2019г. на директора на Д“ОДОП“ е предмет на оспорване в настоящото производство.

В срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, РА в частта за начислен ДДС върху общата стойност на извършените от жалбоподателя ВОД към гръцките дружества: Д. Р. С. М. и Р. І. Е. М. в размер на 84 708,88 лева, ведно със съответните лихви е обжалван пред АССГ, въз основа на което е образувано настоящото дело.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Същата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност и след проведено обжалване на РА по административен ред. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал.1 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че оспореният ревизионен акт, както и издадените ЗВР са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК, чиято компетентност е установена от приложената Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП, от която се установява, че органа, възложил ревизията – Ф. С. Й., на длъжност началник сектор“Ревизии“, в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С. е компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК. Ръководителят на ревизията-Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите е определена със ЗВР № Р-22221019001867-020-001/26.03.2019г., издадена от възложителя на ревизията. Предвид горното, съдът приема, че оспореният РА, както и ЗВР и последвалите

ЗИЗВР, са издадени от компетентни органи, подписани от неговите издатели с квалифициран ел.подписи, валидни към датата на издаването им, съгласно информацията и на ел. носител, при което не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения ревизионен акт.

Ревизионният акт отговаря на изискването за форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал.1, т.1- т.8 вкл. от ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС с акцесорните им лихви по чл. 175, ал.1 от ДОПК и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите за ревизирания данъчен период.

Фактическите констатации и правни изводи в РА са допълнени и конкретизирани чрез тези, съдържащи се в приложения към него Ревизионен доклад № Р-22221019001867-092-001/25.09.2019г., съставляващ съгласно чл. 120, ал.2, изр.1 от ДОПК неразделна негова част. РД е връчен електронно на РЛ, на 03.10.2019г. и срещу него не е подадено възражение в срока по чл. 117, ал.5 от ДОПК.

РА е връчен на ревизираното дружество по ел. път на 09.12.2019г. и е обжалван в срок пред решаващия орган, при което е спазено изискването на чл. 156, ал. 2 от ДОПК, представляващо абсолютна процесуална предпоставка за съдебното обжалване на ревизионния акт.

Съдът приема, че при издаване на РА не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да представляват самостоятелно основание за отмяна на РА. ЗВР е издадена от компетентен орган и съдържа изискуемите реквизити по чл. 113, ал. 1, т.1-6 от ДОПК, като е посочен поименно ревизиращия екип и обхвата на ревизията, а именно: данък върху добавената стойност за периода от 01.02.2019г. до 28.02.2019г., като с последващата ЗИЗВР от 21.05.2019г. е променен периода на ревизията с включване в обхвата и на д.п.01.01.2019г. до 31.01.2019г. и от 01.03.2019г. до 30.04.2019г., с което са изпълнени законовите изисквания на чл.113, ал.1, т.1-5 от ДОПК. ЗВР и последващите ЗИЗВР са връчени на ревизираното лице по електронен път, видно от приложенияте разписки/л.435; л.431; л.432; л.429 и л.428/. Ревизионният акт, изменен и потвърден с Решение № 296/ 21.02.2020г. на директора на Д“ОДОП“ е материално законосъобразен.

Предмет на настоящото производство е РА, в частта, в която е потвърден с Решение № 296/21.02.2019г. на директора на Д“ОДОП“-С., за установения ДДС в размер на 83160,07 лева и съответните лихви-5952,68 лева, върху общата стойност на извършените ВОД от жалбоподателя към гръцките дружества – „D. P. C. M.“ и „P. I. E. M.“.

По делото няма спор по фактите. Спорът е правен и се свежда до това: налице ли са изискуемите от закона предпоставки за признаване на доставките, предмет на процесните фактури като ВОД, облагаеми със ставка 0%, в който смисъл са доводите и твърденията на жалбоподателя, развити в жалбата, в хода на съдебното производство и в представени писмени бележки.

Съдът приема, че с оглед предмета на спора, приложение намира разпоредбата на чл.138, §1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006г., която е транспонирана в разпоредбата на чл.7, ал.1 от ЗДДС, даваща легално определение на понятието вътреобщностна доставка/ВОД/. Разпоредбата на чл.7, ал.1 от ЗДДС определя, че вътреобщностната доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя, от територията на страната до територията на друга държава

членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. На основание чл. 53, ал. 1, във вр. чл.7, ал.1 от ЗДДС, ВОД са облагаеми с нулева ставка.

Съгласно чл. 53, ал.2 от ЗДДС документите, удостоверяващи извършването на ВОД се определят с ППЗДДС, като разпоредбата на чл. 53, ал.3 от ЗДДС определя, че ако доставчикът не се снабди с документите по ал.2 до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът по доставката е станал изискуем, ал.1 не се прилага и се счита, че доставката е облагаема със ставка 20%, по аргумент от чл. 46, ал.1 от ППЗДДС.

Относимата за процесния казус разпоредба чл. 45 от ППЗДДС регламентира два вида документи, необходими за установяване наличието на ВОД и начисляване на нулева данъчна ставка, а именно: документ за доставката, чл.45, ал.1, б.а) фактура за доставката, която следва да съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката; б.букви „б“ и „в“ са неприложими; документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка – чл. 45, т.2, б.а) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя. В писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките и длъжностното му качество; чл.45, т.2, б.“б“ транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка-когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика. Следователно, за да се признае една доставка за ВОД е необходимо да са налице следните условия: 1/регистрация на доставчика и получателя по ДДС в съответните държави на общността; 2/документ-фактура за доставката; 3/транспортиране на стоката от една държава-членка до друга държава-членка на ЕС. Съгласно практиката на СЕС, както и практиката на ВАС в аналогични случаи, всеки търговец при осъществяване на ВОД и ВОП, следва да е запознат със своите задължения, произтичащи от този вид сделки.

В случая приложение намира чл. 45, т.2, б.“б“ от ППЗДДС, съгласно която се изисква транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка, когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за негова сметка, както е в настоящия случай, предвид установеното, че транспортът по процесните доставки с получатели гръцките дружества D. P. C. M. и P. I. E. M. е за сметка на доставчика.

През ревизирия период жалбоподателят е декларирал ВОД към гръцкото дружество D. P. C. M. по следните фактури: 1/ Фактура № 34/30.01.2019г. /л.129 АП/ VIN – EL800990122 на стойност- 55 104 лева с предмет – 480 бр. тонер касети HP 128-A, 200 бр. тонер касети HP 301 Combo и 600бр. Хартия А4; 2/ фактура № 36/15.02. 2019г. VIN – EL800990122, на стойност – 104 520 лева, с предмет 4 пакета по 240 бр., общо 960 бр. тонер касети /л.27 АП/ и 3/ фактура № 44/25.04.2019г./л.182-АП/ VIN – EL800990122, на стойност – 121 728 лева.Издадени са инвойс фактури към същото дружество. Общата стойност на декларираните ВОД към това дружество е в размер на 281 352,00 лева и върху тази сума ревизиращите

органи са начислили ДДС, на основание чл. 86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като са приели, че ревизираното дружество не е осъществило реално ВОД към посоченото дружество. Отказът на ревизиращите органи да признаят наличие на ВОД по процесните доставки е обоснован с липса на документ, удостоверяващ прехвърляне правото на собственост на вещите, предмет на процесните фактури и за транспортиране на стоките/заплатени винетки или други такси/ от Р България до Гърция, както и, че сумите, предмет на процесните фактури са платени по банков път, от банкови сметки на гръцкото дружество получател-D. P. C. M., открити в РБългария, на което управител е лице български гражданин Й. И. X., упълномощил трето лице- А. Н. Я./пълномощно л. № 347 от АП/ да се разпорежда неограничено с всички влогове и сметки на дружеството, във всички видове валута и лева в Банка [фирма].

Ревизиращите органи са приели, че за част от доставките към гръцкото дружество D. P. C. M., като превозвач е посочено дружеството жалбоподател, което е издало международна товарителница /СМР/ от 30.01.2019г. /л.124-125/ с описание на стоката – пет палети тонер касети/. Транспортът съгласно представените СМР по инвойс фактура № [ЕГН]/ 30.01.2019г./л. 229-231-АП/, инвойс фактура № 36/15.02.2019г. /л.26-27- АП/ и инвойс фактура № 44/ 25.04.2019г. /л.182/ със съответната СМР-/л.180-181 от АП/ е осъществен с нает от РЛ автомобил „F. I.“ рег. [рег.номер на МПС] . За същия автомобил е представена и пътна книжка, от която се установява, че за датите на процесните доставки – 30.01.2019г.; 16.02.2019г. и 25.04.2019г. са отразени пътувания по маршрут [населено място], [община] - С.. При извършената проверка в ПП“Митници“, модел „ПТРР-Пътни такси и разрешителни режими“ за регистрация за преминаване през съответните дати през ГКПП на РБългария, по представените от жалбоподателя СМР, не са установени преминавания и съответно записи за ИЗХОД за МПС „F. I.“ рег. [рег.номер на МПС] . Представени са потвърждения за получаване на стоките, предмет на процесните фактури, върху които за получател е налице саморъчен подпис /параф, без имена/ и печат на дружеството-получател, като е посочено, че стоката е получена в Гърция,Т..

Настоящият състав приема изводите на ревизиращите органи за липса на реално осъществена ВОД към D. P. C. M., за правилни и законосъобразни, предвид следното:

В случая, безспорно е установено наличие на документи за доставките- издадени от жалбоподателя инвойси фактури по чл. 45, т.1, б.“а“ от ППЗДДС, за посочените по-горе данъчни периоди. Жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, каквато регистрация към момента на издаване на процесните фактури има и гръцкото дружество получател - D. P. C. M.. Същото е deregистрирано известно време по-късно, след процесните доставки, на 29.05.2019г., което е установено в хода на ревизионното производство. По издадените от РЛ фактури е извършено плащане от посочения получател-D. P. C. M. чрез банкови преводи от сметка на дружеството, открита в РБългария, в Банка [фирма], което е безспорно установено.

Съдът приема, че жалбоподателят не се е справил с доказателствената тежест да установи кумулативните предпоставки за признаване на ВОД, съгласно чл. 7, ал.1 и чл.53, ал.2 от ЗДДС, във вр. чл. 45, т.2,б. “а“ и б.“б“ от ППЗДДС. В процесните СМР-та е отразено като получател Гърция, Т., поставен е печат на дружеството-получател, налице е саморъчен подпис/параф/, без да са посочени идентификационните данни на лицето, което е подписало СМР за получател, в нарушение на чл. 6, ал.1,б.“д“ от Конвенцията. В писмените потвърждения, издадени към всяка една от цитираните фактури **не са посочени името на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество, действащо от името на фирмата–получател, като**

съответните графи в образеца/потвърждение/ са празни. Съгласно чл. 45, т.2,б.“а“ от ППЗДДС имената и длъжностното качество на лицето предало стоките и на лицето получило стоките, следва да се съдържат в писменото потвърждение за получаване на стоката. Посочените непълноти обуславят извод за липса на индивидуализация на лицето и длъжното качество на получателя на процесните доставки, както и конкретния адрес, на които са осъществени доставките. Поставеният печат на дружеството-получател върху СМР и потвържденията, не изпълват изискването на цитираните разпоредби на чл. 6, ал.1,б.“д“ от Конвенцията, съгласно която се вписват имената на получателя и длъжностното му качество и на чл. 45, т.2,б.“а“ от ППЗДДС.

РЛ е декларирало, че е извършило процесните ВОД, като е използвало нает автомобил „F. I.“, с рег. [рег.номер на МПС], но не са представени пътни листа за дните на пътуване, винетни и др. такси във връзка с пътуването от България до Гърция. От извършената проверка в ПП“Митници“, модел „ПТРР-Пътни такси и разрешителни режими“ за регистрация за преминаване през ГКПП на Р България за процесните дати, по представените от жалбоподателя СМР, не са установени преминавания и съответно записи за ИЗХОД на цитираното в СМР-та МПС „F. I.“, с рег. [рег.номер на МПС], което е установено от приложените справки (л.356-363 от АП) и е възприето в оспорения РА, от което следва извод, че дружеството-жалбоподател не е доказало при условията на главно и пълно доказване физическото преминаване на стоките, предмет на процесните фактури от територията на РБългария в Гърция. Събраните в хода на ревизията писмени доказателства, посочени по-горе и преценени в тяхната съвкупност и взаимна връзка помежду им, водят до извод за липса на реално осъществени ВОД по процесните фактури с получател гръцкото дружество D. P. C. M.. Доводите на жалбоподателя в обратен смисъл, се приемат от съда за неоснователни.

Относно доставките към дружество P. I. E. M. по издадените от РЛ **фактури: [ЕГН]/04.01.2019г.** и СМР по същата /л.223-225 /, с предмет на доставката- 24 палета сока-сола; 2 палета бира“Корона“ и 2 палета уиски, с ЧМР /л.223-224 АП/ и потвърждение от 05.01.2019г.; **фактура № [ЕГН]/ 30.01.2019г.**/л.227-228 АП/ и СМР по същата /л.227 /, с предмет на доставката: кафе-Л., фереро-нутела, фереро бонбони на обща стойност 120136.60лв. и потвърждение от 31.01.2019г./л.226-АП/; **фактура № [ЕГН] от 26.02.2019г.** /л.211-АП/, с предмет на доставката: фереро нутела, ферере бонбони, фереро Р., кафе Л., кафе Л. Г. експресо и кафе К. на обща стойност 73 451.80лв. и СМР към същата от 26.02.19г. и потвърждение от 27.02.2019г./л.208-АП/; **фактура № [ЕГН]/23.04.2019г.** с предмет на доставката бонбони фереро, шоколад „М.“ и бира „Корона“ на обща стойност 63 285.60лв., СМР № 1743/А от 23.04.2019г. /л.177-АП/ и Потвърждение от 23.04.2019г./л.175-АП/.

Относно транспорта по процесните доставки, предмет на посочените фактури са представени международни товарителници: СМР от 26.02.2019Г. с вписани данни на чуждестранен превозвач „T. SA“ – L./л.210-АП/; T. Z. S.-F.“; „A. T.“/л.227-АП/, като бланките са на български език, което е несъответно за чуждестранни превозвачи и разколебава тяхната доказателствена сила. Ревизираното лице не е представило доказателства за притежаване на лиценз от превозвачите за извършване на международни превози, който се изисква съгласно чл. 3 от Регламент (ЕО) № 1072/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 21.10.2009г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози и товари. Разпоредбата на чл. 3 от Регламента гласи, че „Международни превози се извършват при притежаване на лиценз на Общността и когато водачът е гражданин на трета държава — заедно с атестация за водач.“ Според чл.4 държавите-членки издават лиценз на Общността в съответствие с настоящия регламент на всеки превозвач,

извършващ автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, който: а) е установен в тази държава-членка в съответствие със законодателството на Общността и националното законодателство на тази държава-членка; б) има право да извършва в държавата-членка на установяване международен автомобилен превоз на товари в съответствие със законодателството на Общността и националното законодателство на тази държава-членка относно достъпа до професията автомобилен превозвач“.

Липсата на представен лиценз от страна на ревизираното лице за посочените по-горе международни превозвачи, опровергава доказателствената сила на съставените СМР, с получател гръцкото дружество Р. I. E. M., от което следва извод за недоказаност на процесните ВОД към същото дружество. Освен това, съдът приема, че и по отношение на това дружество се установяват същите непълноти, посочени по-горе, а именно: в процесните СМР-та е отразено като получател Гърция, Т., поставен е печат на дружеството-получател, налице е саморъчен подпис/параф/, без да са посочени идентификационните данни на лицето, което е подписало СМР за получател, които данни следва да се посочат, съгласно чл.6, ал.1,б.“д“ от Конвенцията, изискващ посочване името на лицето, получило стоките и длъжностното му качество. По издадените инвойс фактури към Р. I. E. M. са представени потвърждения, които не съдържат името на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество, който реквизит е задължителен съгласно чл. 45, т.2,б “а“ от ППЗДДС.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че процесните СМР-та с получател Р. I. E. M. нямат доказателствена стойност, поради липса на представен лиценз за посочените международни превозвачи, както и липса на задължителните реквизити по чл.6, ал.1, б.“д“ от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки. Представените потвърждения към процесните инвойс фактури от името на дружеството получател-Р. I. E. M. също нямат доказателствена стойност, с оглед липсата на задължителните реквизити по чл. 45, т.2, б.“а“ от ППЗДДС, изискващи посочване името и длъжността на лицето, действащо от името на дружеството-получател. От представените справки на ПП“Митници“ се установява, че е налице несъответствие в СМР към инвойс фактура № [ЕГН]/23.04.2019г. относно посочения водач на МПС-то, като кл.18 е посочен водач – А.С., а в колона “водач“ е посочено името на друго лице В. В., а в колона „описание на стока“ –същата е празна. Идентични непълноти и грешки се установяват и по отношение вписаните данни по инвойс фактура № 32/04.01.2019г и международна товарителница № 040119/04.01.2019г. В издадената фактура като предмет на доставката са посочени: кола, бира и уиски, данни за транспортно средство- D. с рег. № J. 293/HU413 и превозвач EURFTRUCKS KS, като вписаната дата на товарен пункт К.- 04.01.2019г. не отговаря на доказателствата, представени от АКТ Л. АД за излязла стока от склада на дружеството-жалбоподател. При извършената проверка Програма“Митници за регистрирани преминавания на посоченото МПС е установено несъответствие по отношение на вписания в СМР водач, както и относно описанието на стоката, която е „електрически изделия“, а не посочената стока във фактурата и СМР-кола, бира и уиски.

По отношение на фактура № 33/30.01.2019г. с получател Р. I. E. M., с предмет на доставката кафе и шоколадови изделия, при извършената проверка в Програма “Митници за регистрирани преминавания на МПС , в колона описание на стоката е посочено “Транспортни средства“, а не кафе и шоколадови изделия, предмет на процесната фактура. Установено е също така, че на посочената дата – 30.01.2019г. няма информация за излизаша стока на жалбоподателя от склада в К..

Подобни несъответствия са установени и по отношение на фактура № 37/26.02.

2019г. с получател Р. I. E. M. и издадена СМР № 260219/ 26.02.2019г., с предмет на доставка кафе и шоколадови изделия, данни за транспортно средство-М. с рег. № SK8440 AR/SK 1314AG, превозвач „Т. SA“, като от извършената проверка в програма“Митници за регистрирани преминавания, за посоченото МПС е установено ВХОД/ИЗХОД на дата 17.02.2019г. и на 24.02.2019г., а не на посочената в СМР дата – 26.02.2019г.

Предвид на посочените несъответствия в документите, издадени от ревизираното дружество и представени от него по време на ревизията за установяване на процесните ВОД, настоящият състав приема, че и по отношение на дружеството получател -Р. I. E. M.-Гърция не е доказано наличие на ВОД по процесните фактури. Независимо от обстоятелството за удостовереното плащане по издадените от ревизираното лице инвойс фактури към гръцките дружества, което е станало чрез разкрити банкови сметки в РБългария, съответно за дружество D. P. C. M. в банка [фирма], а за дружество Р. I. E. M. в [фирма], както и регистрацията на РЛ и на дружествата- получатели по ЗДДС, последните с валиден VIN към датата на извършените доставки, настоящият състав приема, че не са доказани по безспорен начин останалите две условия за признаване на ВОД, а именно: наличие на документ удостоверяващ прехвърлянето на правото на собственост и транспортиране на стоките, предмет на процесните фактури от РБългария до Гърция. Представените ЧМР-та и писмени потвърждения /посочени по-горе/ не съдържат всички изискуеми реквизити по чл. 45, т.2, б.“а“ и „б“ от ППЗДДС и по чл.6, ал.1, б.“д“ от Конвенцията, не е представен лиценз за извършване на международен превоз на съответните превозвачи, поради което същите не се ползват с доказателствена сила, относно отразените в тях обстоятелства за транспортиране на стоките, предмет на процесните фактури от територията на РБългария до територията на Гърция. В потвържденията за получаване на доставките липсва пълна и точна индивидуализация на самоличността на лицето, получило доставката от името на търговеца-получател, в нарушение на чл. 45, т.2,б.“а“ от ППЗДДС. Доказателствената тежест съобразно чл. 154, ал.1 от ГПК, във вр. §2 от ДР на ДОПК в тази насока е на жалбоподателя и му е указана от съда с Разпореждане от 14.05.2020г. След като не е успял да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на ВОД, същият следва да понесе тежестта от начисления ДДС с оспорения ревизионен акт, ведно със съответните лихви.

С оглед доказателства, събрани в хода на ревизионното производство и съобразно тълкуването на чл.7, ал.1, чл.53, ал.1 и 2 от ЗДДС, във вр. чл. 45, т.1 и т.2 от ППЗДДС, настоящият състав приема, че не са осъществени процесните вътреобщностни доставки, поради което са налице предпоставките на чл. 86, ал.2, във вр. чл.7, ал.1 от ЗДДС за начисляване на ДДС върху общата стойност на декларираните от жалбоподателя ВОД.

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски-юрисконсултско възнаграждение е основателно. С оглед обжалваемият интерес главница -83160,07лв. и лихва – 5952,68лв., дължимите разноски на ответника за юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл.8, ал.1,т.4 от Наредба № 1/9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения са в размер на 3203, 38 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 67 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление

[населено място], [улица], ет.1, ап.13, предявена чрез Адвокатско дружество Б. и Т., ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Т. П. Т. от САК против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221019001867-091-001/05.12.2019г., издаден от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор“Ревизии“, възложил ревизията и Т. Н. В. на длъжност- гл.инспектор по приходите/ ръководител на ревизията, с който е установен ДДС за довносяне в общ размер на 83106,07лв., вследствие непризнати вътреобщностни доставки за д.п. м.01.2019г.; м.02.2019г. и м.04.2019г. и лихви за забава в размер на 5 952,68 лева, потвърден в тази част с Решение № 296/21.02. 2020г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-С. при Централно управление на Националната агенция по приходите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.13, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-С. при Централно управление на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 3203,38 лв.(три хиляди двеста и три лева и тридесет и осем стотинки).

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: